

Arrest

nr. 317 859 van 3 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 16 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat P. DE WOLF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) april 1988.

1.2. Verzoeker dient op 25 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 23 april 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 14 juni 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 19 april 1988 in het dorp Jawiil, gelegen in het district Beledweyne in de provincie Hiiraan in Somalië. U behoort tot de clan Seikhal. U bent soennitisch moslim, bent niet naar school of de Koranschool geweest, maar uw vader leerde u wel de Koran opzeggen. U hielp uw vader op zijn landbouwgronden en met zijn vee.

Op een dag kwamen er vier gewapende mannen naar u toen u uw vee aan het laten grazen was. Ze zeiden dat de islamitische partij u nodig had en dat u zich bij hen moest aansluiten tegen betaling. U weigerde en zei dat u dit niet kon, omdat u voor uw bejaarde vader moest zorgen. Ze gaven u tijd om er over na te denken. Diezelfde avond gingen ze naar uw vader, waarop deze zei dat u een volwassen man bent, en zichzelf weinig inbreng heeft en niets over uw keuze, ze moesten u zelf vragen wat u er van vond.

Minder dan een week later kwamen ze weer naar u. U zei opnieuw dat u niet kon omwille van uw vader. Zij zagen dit als een weigering waarop ze u toetakelden en u sloegen met een stok. U was verwond en hebt twee tot drie maanden moeten revalideren. Na dit voorval vroeg u aan uw vader om zijn vee te verkopen, zodat hij u kon wegsturen uit Somalië. Hierop zei uw vader dat uw dood voorbestemd zou zijn, en dat als u zou sterven, jullie dit samen zouden doen.

Enkele maanden na dit voorval, op een vrijdagmiddag, kwamen uw vader en u terug van het middaggebed. Eénmaal thuis werden jullie beschoten door Al Shabaab. Uw vader overleed. U was gewond en werd afgevoerd naar het grotere ziekenhuis in Beledweyne waar u een tijdje verbleef. Uw moeder wilde niet dat u hierna terugkeerde naar huis, waardoor u vervolgens enkele maanden bij kennissen van uw moeder in Beledweyne verbleef, een ouder koppel. U kwam niet buiten. Uw moeder en zus verkochten het vee en regelden uw vertrek uit Somalië in september 2020.

U vloog naar Turkije op 12 september 2020. U stak de grens over naar Griekenland waar u enkele maanden verbleef. Vandaar vloog u op 20 september 2021 verder naar Italië en reisde u verder via Frankrijk om uiteindelijk in België een verzoek om internationale bescherming (VIB) in te dienen op 20 oktober 2021.

Ter staving van uw VIB legt u volgende documenten voor: Belgische medische documenten waaronder een rapport radiologie, een resultaat van een oogtest, een vaccinatiebewijs en resultaten van een bloedonderzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

*Ten eerste stelt het CGVS vast dat er **geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde rekruteringspogingen van al-Shabaab**. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat rekrutering door al-Shabaab gewoonlijk gericht is op jongeren tussen 12 en 24 jaar, maar ook kinderen kunnen worden gevisieerd. De belangrijkste drijfveer voor gerekruteerden om hierop in te gaan is de financiële tegemoetkoming en de bescherming tegen claudiscriminati, invallen en plunderingen door andere gewapende groepen. Bovendien zegt informatie ook dat al-Shabaab strijders een verzekering kan bieden waarbij zij beloven families te onderhouden in geval van hun overlijden. Zij rekruteren voornamelijk uit regio's onder hun controle in het geval ze hun rangen moeten aanvullen na het lijden van verliezen tijdens gevechten of op plekken waar er nood is aan voortdurende aanvulling van hun mankrachten. Al-Shabaab zou ideologische en religieuze propaganda gebruiken via video's en met jongeren te praten ter indoctrinatie. Ook zouden ze rekruteren door scholen binnen te vallen, madrassas en moskeeën te infiltreren en clanouderen te intimideren.*

Uw verklaringen passen niet binnen de vernoemde rekruteringsmethoden. Allereerst is er uw leeftijd die beduidend hoger ligt dan de gebruikelijke leeftijd van de geviseerde personen. Op het moment van de feiten was u namelijk reeds 32 jaar oud. Bovendien verklaart u zelf ook dat de door hen gerekruteerde doelgroep een leeftijd tussen de 20 en 35 jaar is (CGVS, p. 16). U verantwoordt deze oudere leeftijd door te zeggen dat ze deze 'ouderen' kunnen aannemen als spionnen en stelt daarnaast dat zij u konden rekruteren voor veel dingen, zoals andere jongeren 'brainwashen' of belastingen innen. U specificeert echter niet voor welke functie zij u precies wilden rekruteren (CGVS, p. 20). Daarnaast kan het CGVS niet verstaan waarom al-Shabaab net u wilden rekruteren. U werd rechtstreeks aangesproken op de velden, wat niet gebruikelijk is, maar u zegt dat zij meestal iemand op je af sturen (CGVS, p. 16). U verklaart nooit naar school noch naar de madrassa te zijn geweest (CGVS, p. 5). Louter uw verklaring dat u een bekend persoon bent (CGVS, p. 15), vermoogt niet u als een geschoolde of clanoudere te kunnen beschouwen die door al-Shabaab zou worden benaderd voor rekrutering. U maakte nergens melding over rekrutering via madrassa's. De zogenaamde tegemoetkomingen die al-Shabaab u zou kunnen aanbieden en u zouden kunnen overtuigen, waren voor u niet van toepassing. U zegt dat er een loon tegenover stond (CGVS, p. 20), maar verklaart dat uw vader u zei dat jullie voldoende hadden met jullie vee en landbouwveld (CGVS, p. 15). U verklaart dat u niet kon toezeggen omwille van de zorg om uw vader (CGVS, p. 14), maar ook hier zou al-Shabaab u zekerheid moeten hebben kunnen bieden. Verder verklaart u dat ze jongeren in uw buurt nodig hadden om mee te vechten doordat zij mankrachten verloren, maar dateert u de eerste gevechten waar u op kan komen in 2008 en 2009, meer dan tien jaar voor u werd gerekruteerd (CGVS, p. 19). Desondanks het CGVS niet ontkent dat al-Shabaab verscheidene rekruteringsmethodes aanhoudt die kunnen verschillen van regio tot regio is het zonder meer opmerkelijk dat uw verklaringen in dergelijke mate verschillen van de info waarover het CGVS beschikt. Dit doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Ten tweede vallen er ook enkele bemerkingen te maken betreffende de aanwezigheid van al-Shabaab in uw dorp. Allereerst moet worden gesteld dat u niet consistent bent met de aanwezigheid van al-Shabaab in uw omgeving. U verklaart dat de overheid er aan de macht was, maar uw dorp niet geheel al-Shabaabvrij was. Zij zaten namelijk tussen de mensen en konden 'je elk moment vermoorden of ontvoeren of aanspreken' (CGVS, p. 12). U kent niemand die bij al-Shabaab zat uit uw dorp, omdat zij niet van zich lieten weten of horen. Opmerkelijk genoeg verklaart u vervolgens wel dat zij u zomaar konden aanspreken op de velden omdat deze buiten het dorp lagen, en konden zij ook zomaar uw vader neerschieten in het dorp na uw weigering. Uw verklaring dat zij u reeds in de gaten hielden is louter een blote bewering en kan niet verklaren waarom al-Shabaab plots wel openlijk in het dorp aanwezig kon zijn (CGVS, p. 22). Bovendien kwamen zij bij daglicht naar u toe, zowel voor uw rekrutering als voor de aanslag, desondanks u eerder verklaarde dat al-Shabaab 's nachts rekruteerde (CGVS, p. 17). Uw verklaringen zijn allerminst éénduidig.

U bent daarnaast ook vaag omtrent uw reden tot weigering. U weigert enerzijds om voor uw vader en familie te zorgen. U zei dat u dit aan uw vader vertelde en dat hij het u afraadde (CGVS, p. 15). U zegt pas later in het onderhoud, nadat u vrij uw verhaal hebt mogen doen, dat al-Shabaab na hun eerste benadering nog naar uw vader gingen diezelfde avond. Hierop zei hij dat het uw keuze was (CGVS, p. 21). Het is bevreemdend dat wanneer de taliban vervolgens een tweede maal u benadert een week later, u als 'smoes' gebruikte dat uw vader tegen hen was, gezien zij reeds sinds een week eerder van hem al wisten dat hij erbuiten stond (CGVS, p. 21). Verder in het onderhoud zegt u dan weer dat u die tweede keer nog niet wist dat uw vader dit aan hen had gezegd, omdat u dit pas die avond van de tweede benadering wist, en dat u opnieuw zei dat u uw bejaarde vader had om voor te zorgen (CGVS, p. 21). Daarnaast verklaart u dat u opnieuw moest weigeren, omdat u zou sterven als u meeging. U gevraagd of het veiliger is om te weigeren, bevestigt u dat het naar uw gevoel veiliger was om indirect te weigeren (CGVS, p. 22). Het CGVS ziet niet in hoe uw weigering als indirect zou kunnen worden beschouwd. Vervolgens hebt u twee tot drie maand in het ziekenhuis gelegen, wanneer u terug thuis kwam, vond de aanslag op uw vader en u plaats. Het is allerminst opmerkelijk dat u geen melding maakt van enige problemen tijdens uw verblijf daar of in de periode tussen de aanslag, maar dat zij al-Shabaab zonder waarschuwen plots een aanslag pleegt waar uw vader bij sterft en u opnieuw één tot twee maanden in het ziekenhuis moet blijven (CGVS, p. 22). Naast het feit dat u er niet in slaagt een coherent verhaal te vertellen, lijkt dit handelen van al-Shabaab bovendien ook weinig logisch, zeker gezien de context die u schetst over de aanwezigheid van al-Shabaab in uw dorp.

Over de gebeurtenissen na uw vertrek uit het dorp kan het volgende worden opgemerkt. U hiernaar gevraagd stelt u dat er niets meer is gebeurd (CGVS, p. 23). U verklaart dat u af en toe nog een berichtje kreeg, een sms'je, maar dat uw familie nooit meer werd lastig gevallen. Uw moeder moest dan wel verhuizen, maar volgens uw verklaringen louter omdat zij op haarzelf het veld niet meer kon bewerken (CGVS, p. 24). Eerder in het gesprek verklaarde u dat het goed ging met uw familie (CGVS, p. 11). Het is bevreemdend dat uw familie probleemloos verder heeft kunnen leven in Somalië, al meteen kort na het voordoen van de gebeurtenissen, terwijl uw vader omwille van uw weigering is gedood en u uit Somalië bent moeten vluchten. Dit kan allerminst overtuigen.

Ten slotte is het zonder meer bizar dat u slechts één iemand kent die – net zoals u – in uw dorp werd gerekruteerd, dit was in 2015, maar u kan verder geen details verschaffen (CGVS, p. 18). U gevraagd naar gelijken als u die ook weigerden, moet u het antwoord schuldig blijven. U stelt wel dat er mensen waren gevlucht omwille van een vergelijkbare situatie als u, maar dat u geen idee hebt of zij ook gerekruteerd waren of niet. Deze blote bewering doet uw eigen problemen wat betreft uw rekrutering verder in vraag stellen, gezien dit verder in vraag stelt in welke mate gedwongen rekrutering effectief gebruikelijk was in uw regio. Zoals reeds eerder gemeld kon u niet precies zeggen voor welke functie of taak zij u juist wilden rekruteren en kan u niet verklaren waarom zij juist u wilden rekruteren.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan het CGVS besluiten dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw problemen met al-Shabaab. Hieruit volgt **dat u niet aannemelijk maakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben.**

De medische documenten die u voorlegt vermogen niet bovenstaande appreciatie te veranderen. Uit het radiologisch rapport blijkt dat u kniepijn hebt en geblesseerd bent door een kogel in uw linkerdij. Waar, wanneer en in welke omstandigheden dit gebeurd is kan niet worden vastgesteld. Hoe dan ook houden medische problemen op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroeverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Hiraan te worden beoordeeld.

Hiraan wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Hiraan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Hiraan is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Hiraan is één van de bolwerken van al-Shabaab. Al-Shabaab controleerde grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke aanvoerroutes. Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). De regering zou eind september 2022 in een tijdspanne van drie weken de controle over 40 nederzettingen in de regio Hiraan herwonnen hebben, hoewel in oktober 2022 gemeld werd dat geen van hen grote steden waren en dat al-Shabaab sindsdien de controle over sommige van deze gebieden had herwonnen. Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 207 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (104). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten, de regionale politie en clanmilities,

militaire operaties van het Somalische leger, soms met de hulp van de Hawadle-clanmilities, tegen al-Shabaab en aanvallen van de Hawadleclan tegen al-Shabaab. ACLED tekent ook enkele gevallen op van gevechten tussen troepen van het nationale leger en interclangeweld. De 406 dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert ook burgerdoden door dit geweld. In de categorie explosions/remote violence telt ACLED 57 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral aanvallen pleegt tegen nationale en internationale strijdkrachten, Hawadle-clanmilities en burgers. Al-Shabaab gebruikt hiervoor IED's, handgranaten, mortieraanvallen, autobommen en voert vijf zelfmoordaanslagen uit. De overige incidenten zijn vooral operaties tegen al-Shabaab uitgevoerd door het nationale leger, luchtaanvallen door het US AFRICOM en het Turkse leger in Somalië (TURKSOM). Er worden 95 burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld, vooral door de zelfmoordaanslagen van al-Shabaab. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) noteert ACLED 46 incidenten. Al-Shabaab is in 15 van de 46 incidenten de actor. De groepering ontvoert onder andere boeren en herders van de Hawadleclan als wraakactie en doodt burgers waaronder een koranleeraar en zakenman. Daarnaast noteert ACLED 25 incidenten van clangeweld door verschillende clanmilities tegen burgers behorende tot andere clans. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van overstromingen en in mindere mate omwille van droogte en conflict/onveiligheid, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Hiraan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Hiraan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3 tot 48/6 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker verschaft vooreerst een theoretische uiteenzetting omtrent de geschonden geachte bepalingen en beginselen.

Verzoeker gaat in hoofdorde in op de toekenning van het vluchtelingenstatus krachtens artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij volgende toelichting verschaft:

“ - Rekruteringspoging

Om te beginnen stelt tegenpartij dat verzoeker geen geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de rekruteringspoging door Al Shabaab van verzoeker. Uit de informatie waarover tegenpartij beschikt, zou Al Shabaab enkel jongeren rekruteren, maar tegenpartij geeft geen uitsluitend bewijs dat Al Shabaab nooit

“ouderen” zou rekruteren. Het is uiteraard niet omdat het minder voorkomt, dat Al Shabaab nooit volwassenen rekruteert. De groepering is immers uit op iedereen die voor hen van nut kan zijn en zo was verzoeker ook interessant om via hem de jongeren te kunnen bereiken en hen vervolgens op de manier die tegenpartij heeft uiteengezet, te kunnen rekruteren. De groepering wilden namelijk via verzoeker tot de jongeren komen omdat verzoeker van het dorp afkomstig was en hij moest “reclame” maken voor de groepering: p. 15 CGVS (...)

Verzoeker was namelijk een gekende persoon in het dorp en dus zou hij veel invloed kunnen uitoefenen op de jongeren en hen “brainwashen”. Zeker gezien de overheid aanwezig was in het dorp moest Al Shabaab via een dorpeling die niet zou opvallen hun woord kunnen verspreiden: p. 16 CGVS (...)

In dit kader wenst verzoeker toe te voegen dat zij redelijk veel islamitische kennis had en dus werd zij bewonderd door jongeren. Gezien het belang van religie in Somalië, hoeft het niet te verbazen dat personen met veel islamitische kennis worden gerespecteerd en een bepaald gezag/invloed kunnen uitoefenen. Bovendien stelt het EUAA rapport zelf dat Al Shabaab rekruteert in elke leeftijdscategorie en voor verschillende functies en dus niet alleen voor “strijders” (eigen onderlijning): “(...) (EUAA, <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2022/221-persons-fearing-forced-recruitment-alshabaab#:~:text=The%20Mirifle%20clan%20group%20constitutes,place%20among%20all%20age%20groups.>)

Het rapport stelt duidelijk dat Al Shabaab rekruteert in gebieden waar zij geen controle heeft en zoekt voor personen die anderen kunnen “brainwashen” of informant kunnen spelen voor hen. De verklaringen van verzoeker worden aldus bevestigd in objectieve internationale rapporten, maar tegenpartij laat dit volledig van haar kant gaan.

- Aanwezigheid Al Shabaab in dorp

Vervolgens stelt tegenpartij dat verzoeker niet eenduidig is over de aanwezigheid van Al Shabaab in zijn dorp. Verzoeker merkt op dat zijn dorp niet onder controle lag van Al Shabaab, maar dat dit niet betekent dat er helemaal geen Al Shabaab aanwezig was. Zij waren eerder vermomd en lieten niet blijken van zichzelf dat zij behoorden tot de groepering: p. 12 CGVS (...)

De overheid was voornamelijk gefocust op haar eigen veiligheid en af en toe vocht de overheid wel tegen Al Shabaab, maar vaak konden de daden van Al Shabaab ongestraft plaatsvinden: p. 13 CGVS (...) p. 14 CGVS (...)

In dit opzicht merkt verzoeker op dat hoewel in theorie de overheid de controle had, het in de praktijk er vaak anders aan toe gaat en dat hoewel de overheid in theorie de controle had, de groepering wel aanvallen konden plegen zonder dat zij werden opgepakt door de overheid. Dit ligt uiteraard niet onder controle van verzoeker en hij kan enkel toelichten hoe hij de machtsverhouding heeft ervaren en wat hij heeft waargenomen. Hij kan dan ook geen verklaring geven over hoe Al Shabaab in klaar daglicht zijn vader konden vermoorden zonder te worden opgepakt.

- Reden tot weigering

Verder motiveert tegenpartij dat de redenen van verzoeker tot weigering vaag zijn. Verzoeker stelt eerstens vast dat tegenpartij enorm slordig is in haar motivering. Zij spreekt over de “taliban” terwijl het in casu gaat over Al Shabaab...

Aangaande de weigering meent verzoeker dat hij eerst trachtte Al Shabaab te overtuigen om hem te laten gaan door te verwijzen naar zijn verantwoordelijkheden, de zorg die hij moest dragen voor zijn oude vader e.d.: p. 20 CGVS (...)

Toen Al Shabaab het excuus van verzoeker niet accepteerde en een tweede maal langsgingen, takelde zij verzoeker zwaar toe en door de pijn wist verzoeker niet beter dan te vertellen dat zijn vader tegen de aansluiting was, maar hij wist niet dat de groepering reeds zijn vader had gesproken: p. 21 CGVS (...)

Wat betreft het handelen van Al Shabaab merkt verzoeker op dat hij niet instaat voor de handelingen van de groepering. Hij kan geen verklaring geven over waarom de groepering weinig logisch heeft gehandeld en vraagt zich terecht af hoe van een terreurgroepering als Al Shabaab in wezen kan verwacht worden dat zij op een beredeneerde wijze zouden handelen... Zij gaan eerder willekeurig en impulsief te werk en ontbreken dikwijls enige logica.

- Achtergebleven familie

Tot slot meent tegenpartij dat het opmerkelijk is dat de achtergebleven familieleden geen problemen ondervinden, maar dat Al Shabaab wel de vader had vermoord omwille van de weigering van verzoeker. Verzoeker benadrukt dat zijn familieleden (moeder, vrouw en kinderen) vlak nadat verzoeker Somalië verliet, het dorp eveneens verlieten en verhuisden naar Beledweyne: p. 11 CGVS (...) Ze bevinden zich aldus op een andere plek waar zij geen enkel contact hebben met de groepering. Tegenpartij heeft klaarblijkelijk geen grondig en correct onderzoek gevoerd naar het profiel en relaas van verzoeker en heeft ten onrechte geen geloof gehecht aan de rekruteringspoging door Al Shabaab.”

Vervolgens gaat verzoeker uitgebreid in op de samenwerkingsplicht en het voordeel van de twijfel.

Verzoeker gaat in ondergeschikte orde in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus krachtens artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij verstrekt volgende toelichting:

Uit het voorgaande blijkt dat tegenpartij de problematische situatie in Somalië uiterst minimaliseert en rept hierover niet veel woorden. Echter, verschillende objectieve en internationale rapporten kaarten de enorm riskante situatie in heel Somalië aan. Zo stelt het Human Rights Watch World Report 2024 het volgende over de erbarmelijke en levensgevaarlijke omstandigheden in Somalië (eigen vetjes): “(...)

De groepering Al-Shabaab blijft aanvallen uitvoeren in gebieden onder controle van de overheid tegen niet alleen veiligheidstroepen, maar ook tegen burgers (eigen vetjes): “(...)

Ook al blijkt Al-Shabaab erin te slagen om verschillende regio's terug in te nemen (...)

Zelfs het eigen laatste COI Focus rapport van tegenpartij stelt dat de groepering Al Shabaab de grootste bedreiging blijft voor de vrede, veiligheid en stabiliteit van het land: “(...)

Rekening houdend met al het voorgaande kan moeilijk gesteld worden dat de situatie in Somalië niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.”

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om

internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 3 en 8 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien ontbreekt elke uiteenzetting van de wijze waarop het artikel 8 van het EVRM zou worden geschonden door de bestreden beslissing.

3.6. De Raad wijst erop dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift ingaat op de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal, gaat hij er klaarblijkelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU geen synoniem is voor “*gedeelde bewijslast*”, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van voormelde richtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen zodat de commissaris-generaal daarna in de mogelijkheid is om in samenwerking met de verzoeker de relevante elementen van het verzoek vast te stellen.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een poging tot gedwongen rekrutering door Al-Shabaab. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. Verzoeker heeft naar aanleiding van zijn verzoek om internationale bescherming medische attesten overgemaakt, met name een radiologisch verslag van 26 november 2021; een voorschrift van de oftalmoloog voor een bril; een vaccinatieverslag en uitslagen van een bloedonderzoek op 23 november 2021.

Wat betreft het vaccinatieverslag, het bloedonderzoek en het voorschrift van de oftalmoloog, dient te worden opgemerkt dat hieruit niets kan worden afgeleid omtrent verzoekers vluchtrelaas.

Wat betreft het radiologisch verslag, wordt hierin aangegeven dat verzoeker een radiografie van zijn lumbale wervelkolom, zijn linkerknie en linkerdijbeen heeft laten maken. Als reden voor het onderzoek wordt aangegeven dat verzoeker niet-bestraalde lage rugpijn heeft, dat hij een schotwonde in de linkerdij heeft en dat hij pijn heeft in zijn knie. Wat betreft de linkerknie en – dijbeen worden volgende resultaten weergegeven: “pas de lésion osseuse récente; patella en position correcte; pas d'épanchement intra-articulaire significatif; calcification insertionnelle du tendon quadricipital” (eigen vertaling: geen recente botlaesies; knieschijf in juiste positie; geen significante intra-articulaire effusie; verkalking van de quadricipitale pees). In deze benadrukt de Raad dat een medisch rapport niet als alleenstaand kan worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Hoewel de documenten het bestaan van bepaalde letsels kunnen aantonen, vormt het neergelegde medisch stuk geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels werden opgelopen. Zo kan een arts, rekening houdend met zijn bevindingen, uitspraak doen over de fysieke oorzaak van littekens of verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan evenwel nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden of context schetsen waarbij de littekens en verwondingen werden opgelopen noch uitspraak doen over de redenen waarom verwondingen en littekens werden toegebracht. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde fysieke en/of psychologische ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. *In casu* dient te worden vastgesteld dat ook niet meer voorligt dan een radiologisch verslag, waaruit blijkt dat verzoeker een schotwonde ter hoogte van zijn linkerdij heeft. Er wordt geen enkele verdere toelichting gegeven, zoals bijvoorbeeld de recentheid van de verwonding. Samenvattend, kan uit het medisch attest aldus enkel worden afgeleid dat verzoeker een schotwonde in de linkerdij heeft, doch kan niet worden afgeleid dat de opgelopen verwondingen daadwerkelijk verband zouden houden met zijn vluchtrelaas. Dat verzoeker een schotwonde heeft, wordt niet betwist. Dit kan op zichzelf echter niet volstaan om aan te tonen dat hij nood heeft aan internationale bescherming.

4.1.3. Hoewel verzoeker zich aldus wel heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat de voorgelegde stukken wegens hun inhoud en relatieve bewijswaarde op zich niet volstaan om de waarachtigheid en de gegrondheid van het vluchtrelaas en de voorgehouden vervolgingsfeiten vast te stellen. Dat de voorgelegde documenten een beperkte bewijswaarde hebben, betekent echter niet dat met deze documenten geen enkele rekening moet worden gehouden tijdens het onderzoek naar de relevante elementen van het beschermingsverzoek. Deze documenten maken deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moeten dan ook worden beoordeeld en gewogen

binnen het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie. De Raad zal dus nagaan of verzoekers verklaringen voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht en blijk geven van een gegronde vrees voor vervolging.

4.1.4. Na lezing van het administratief dossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij, dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker. Meer bepaalt motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende problemen met Al-Shabaab, omdat:

(a) geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde rekruteringspogingen, waarbij (i) uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat rekrutering door Al-Shabaab gewoonlijk gericht is op jongeren tussen de 12 en 24 jaar, de belangrijkste drijfveer voor gerekruteerden de financiële tegemoetkoming en bescherming is, de strijders een verzekering worden aangeboden voor hun familie, Al-Shabaab vooral rekruteert in gebieden onder hun controle of waar voortdurend nood is aan aanvulling van mankrachten, Al-Shabaab ideologische en religieuze propaganda gebruiken, Al-Shabaab scholen, madrasa's en moskeeën infiltreren en binnen vallen om te rekruteren; (ii) verzoekers verklaringen niet passen binnen de vernoemde rekruteringsmethoden; (iii) verzoeker niet kan specificeren voor welke functie Al-Shabaab hem wilden en niet kan uitleggen waarom Al-Shabaab net hem wilden rekruteren; (iv) verzoeker verklaarde financieel voldoende te hebben met hun vee en landbouvveld; (v) verzoeker stelde dat hij voor zijn vader diende te zorgen, maar hier had Al-Shabaab hem zekerheid over kunnen bieden; (vi) verzoeker verklaart dat ze jongeren nodig hadden om te vechten, maar de laatste gevechten waar hij op kon komen dateerden van 2008 en 2009;

(b) er bemerkingen kunnen worden gemaakt over de aanwezigheid van Al-Shabaab in verzoekers dorp, waarbij (i) verzoeker niet consistent was in zijn verklaring over de aanwezigheid van Al-Shabaab, (ii) verzoeker verklaarde dat de overheid aan de macht was, maar dat het dorp niet geheel Al-Shabaabvrij was; (iii) verzoeker niemand kent die bij Al-Shabaab zat in zijn dorp, omdat ze niet van zich lieten horen of weten; (iv) verzoeker tegelijk verklaart dat Al-Shabaab hem zomaar konden aanspreken op de velden omdat deze buiten het dorp lagen en zij ook zomaar zijn vader konden neerschieten in het dorp; (v) verzoeker kan niet uitklaren waarom Al-Shabaab plots wel openlijk aanwezig kon zijn in het dorp en bovendien bij daglicht naar hem toe kwamen, terwijl hij eerder verklaarde dat Al-Shabaab 's nachts rekruteerde;

(c) verzoeker vaag is over de reden tot weigering, waarbij (i) verzoeker enerzijds stelt dat hij weigerde om voor zijn vader en familie te zorgen, maar anderzijds dat zijn vader dit afraadde; (ii) verzoeker stelt bij zijn vrij relaas dat Al-Shabaab na hun eerste benadering naar verzoekers vader gingen, die hen zei dat het verzoekers keuze was, zodat niet kan worden ingezien waarom verzoeker bij de tweede benadering door Al-Shabaab zijn vader nog als "smoes" kon gebruiken; (iii) verzoeker bevestigde dat het veiliger zou zijn om Al-Shabaab indirect te weigeren, doch er kan niet worden ingezien hoe zijn weigering als indirect zou kunnen worden beschouwd; (iv) verzoeker lag twee tot drie maanden in het ziekenhuis en toen hij terug thuis kwam vond de aanslag plaats, waarbij het opmerkelijk is dat verzoeker geen melding maakt van enige problemen tijdens zijn verblijf in het ziekenhuis of de periode tussen de aanslag, maar dat Al-Shabaab dan ineens plots een aanslag pleegt waarbij zijn vader sterft en verzoeker één tot twee maanden in het ziekenhuis moest blijven;

(d) er opmerkingen kunnen worden gemaakt over de gebeurtenissen na verzoekers vertrek uit zijn dorp, waarbij het bevreemdend is dat verzoekers familie probleemloos verder kan verblijven in Somalië;

(e) het zonder meer bizar is dat verzoeker slechts één iemand kent die in zijn dorp werd gerekruteerd, wat plaatsvond in 2015 en waarover verzoeker niet meer details kan verschaffen, waarbij dit verder in vraag stelt in welke mate gedwongen rekrutering effectief gebruikelijk was in zijn regio.

4.1.5. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.6. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.7. Verzoeker benadrukt zijn verklaringen dat hij een gekend persoon was in het dorp, zodat Al-Shabaab hem nuttig achtte om jongeren te "brainwashen" en invloed op hen uit te oefenen om zich aan te sluiten bij de groepering. In deze benadrukt dat de loutere bewering van verzoeker dat hij gekend was, niet volstaat om aannemelijk te maken dat hij om deze reden een interessant profiel voor Al-Shabaab uitmaakte. Zoals de commissaris-generaal in zijn beslissing terecht stelde, verklaarde verzoeker nooit naar school en nooit naar de Koranschool te zijn gegaan (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 5). Verzoeker kreeg wel wat lessen van zijn vader thuis, maar omdat zij vrij veel werk hadden als veehouders thuis, ging hij niet school. Uit niets blijkt dat verzoeker, die zich enkel bezighield met de veehouderij en landbouwgronden, een dermate gekend profiel had in zijn dorp, dat hij hierdoor op de radar van Al-Shabaab kwam als een interessante

rekrut van wie verwacht kon worden dat hij erin zou slagen om een invloed over de jongeren van het dorp te laten gelden. Dat verzoeker redelijk veel islamitische kennis had en werd bewonderd door jongeren, is niet meer dan een louter ongestaafde bewering, die ook niet kan blijken uit de door hem geschetste levensomstandigheden. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoeker, wanneer hem werd gevraagd waarom Al-Shabaab precies hem wilden rekrutering, stelde dat *“ze konden mij voor veel dingen inzetten, belastingen innen, de jongeren aanspreken, soort brainwashing doet. Er waren meerdere mogelijkheden voor u”* (zie NPO, p. 20). Verzoeker verwees hier niet naar een bijzonder gekend profiel, waardoor hij zou worden ingezet als invloedrijke rekruteerder. Waar verzoeker verder verwijst naar landeninformatie, waaruit blijkt dat Al-Shabaab ook rekruteert in “oudere” leeftijdscategorieën, waarbij zij personen zoeken die anderen kunnen “brainwashen” of informant kunnen spelen, wijst de Raad erop dat noch de commissaris-generaal noch de Raad betwisten dat Al-Shabaab verscheidene rekruteringsmethoden aanhoudt. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij de door hem geschetste omstandigheden zou zijn aangesproken door Al-Shabaab om voor hen te werken.

4.1.8. Verzoeker benadrukt verder dat hij niet kan instaan voor de handelingen van Al-Shabaab en geen verklaring kan geven voor de reden waarom de groepering weinig logisch heeft gehandeld. In deze wijst de Raad er evenwel op de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal noch de Raad bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft. Verzoeker kan niet uitklaren waarom Al-Shabaab – rekening houdend met onder meer de context van de aanwezigheid van deze groepering in zijn dorp en nadat hij en zijn vader geen problemen kende tijdens zijn maandenlange revalidatie na de eerste aanval – op een vrijdagmiddag probleemloos in verzoekers dorp konden rondlopen met wapens en verzoeker en zijn vader op klaarlichte dag konden aanvallen. Verzoeker kon hier geen dienstig antwoord op verschaffen tijdens het persoonlijk onderhoud (zie NPO, p. 22) en slaagt er thans nog steeds niet in om dit uit te klaren of te verduidelijken.

4.1.9. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Door louter passages van zijn persoonlijk onderhoud te citeren en zijn verklaringen dienaangaande te herhalen, zowel wat betreft de rekruteringspoging, de aanwezigheid van Al-Shabaab in zijn dorp, de reden tot weigering en zijn achtergebleven familie, kan verzoeker geen afbreuk doen aan de vaststellingen dienaangaande van de commissaris-generaal – die in de bestreden beslissing kunnen worden gelezen en die door de Raad worden bijgetreden – noch brengt hij deze vaststellingen in een nieuw daglicht. Hoewel de Raad verzoeker bijtreedt dat de eenmalige verwijzing in de bestreden beslissing naar “de taliban” in plaats van Al-Shabaab, een onzorgvuldigheid betreft, dient te worden vastgesteld dat verzoeker met deze materiële vergissing geen beschermingsnood aantoonde, noch aantoonde dat de globale beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming niet zorgvuldig zou zijn gebeurd.

4.1.10. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit

gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de regio Hiraan, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

4.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware

gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Hiraan te worden beoordeeld.

Hiraan wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "louter aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Hiraan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Hiraan is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Hiraan is één van de bolwerken van al-Shabaab. Al-Shabaab controleerde grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke aanvoerroutes. Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). De regering zou eind september 2022 in een tijdspanne van drie weken de controle over 40 nederzettingen in de regio Hiraan herwonnen hebben, hoewel in oktober 2022 gemeld werd dat geen van hen grote steden waren en dat al-Shabaab sindsdien de controle over sommige van deze gebieden had herwonnen. Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 207 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (104). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten, de regionale politie en clanmilities, militaire operaties van het Somalische leger, soms met de hulp van de Hawadle-clanmilities, tegen al-Shabaab en aanvallen van de Hawadleclan tegen al-Shabaab. ACLED tekent ook enkele gevallen op van gevechten tussen troepen van het nationale leger en interclangeweld. De 406 dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert ook burgerdoden door dit geweld. In de categorie explosions/remote violence telt ACLED 57 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral aanvallen pleegt tegen nationale en internationale strijdkrachten, Hawadle-clanmilities en burgers. Al-Shabaab gebruikt hiervoor IED's, handgranaten, morteraanvallen, autobommen en voert vijf zelfmoordaanslagen uit. De overige incidenten zijn vooral operaties tegen al-Shabaab uitgevoerd door het nationale leger, luchtaanvallen door het US AFRICOM en het Turkse leger in Somalië (TURKSOM). Er worden 95 burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld, vooral door de zelfmoordaanslagen van al-Shabaab. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) noteert ACLED 46 incidenten. Al-Shabaab is in 15 van de 46 incidenten de actor. De groepering ontvoert onder andere boeren en herders van de Hawadleclan als wraakactie en doodt burgers waaronder een koranleeraar en zakenman. Daarnaast noteert ACLED 25 incidenten van clangeweld door verschillende clanmilities tegen burgers behorende tot andere clans. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van overstromingen en in mindere mate omwille van droogte en conflict/onveiligheid, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

4.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprikt. Verzoeker beperkt zich tot het bijbrengen van dezelfde landeninformatie omtrent de algemene veiligheidssituatie in Somalië en informatie die in lijn ligt met

de bevindingen van de commissaris-generaal. Verzoeker maakt verder geen gewag van persoonlijke omstandigheden, die het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld zouden verhogen.

4.2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Hiraan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

V. LAUDUS N. DENIES